

VII. ÉVFOLYAM 6. SZÁM 2021. SZEPTEMBER
LEVEL A SZERKESZTŐSÉGNEK: marcalinaplo@gmail.com

MARCALI VÁROSI ÖNKORMÁNYZAT INGYENES MAGAZINJA
MEGJELENIK 5000 PÉLDÁNYBAN

marcalinapló

FOTÓ: DUZSIK NIKOLETTA

NEMZEDÉKEK A VÁROS SZOLGÁLATÁBAN KISSÉK

Az idén már hatvan esztendeje annak, amikor egy fiatal, még csak a húszas éveiben járó házaspár érkezett Marcaliba, két apró gyerekkel. A férfi őstől a település egyetlen, nagy létszámú általános iskolájának lesz az igazgatója, az asszonyka meg óvónőként fog dolgozni a frissen elkészült szép új intézményben. / A „Parkiban”, ami küllemével sehogy se tudta belopni magát a lakosság szívébe, egyszerűen csak istállóknak hívták ... / Nem sejtik, hogy ez a számukra idegen, ismeretlen helység végleges otthonukká válik majd, ahol a család nemzedékeken keresztül áll a város szolgálatában.

- Honnan indultak, és hogyan keveredtek Marcaliba?

- Én Nagybajomban nőttem fel - kezdi az emlékek felidézését túl a nyolcvan és immár özvegyen dr. Kiss Lászlóné, Márta néni -, és mivel mindig tanítónő szerettem volna lenni, Kaposvárra jelentkeztem a Képzőbe, fel is vettek. De mivel egyre több óvónőre volt szükség, az összes lányt, mind a harmincháromukat egyik pillanatról a másikra áttettek az óvónő képzőbe.

- És ezt elfogadták?

- Nem kérdezték a véleményünket. Nem volt ez akkoriban szokás. Először csak tudomásul vettem, de aztán megszoktam, később meg is szerettem. A barátnőm édesapja Iharosberényben volt iskolaigazgató, és én megígértem neki, ha végzek, oda megyek óvónőnek. Az ígéreteket később persze megbántam, de betartottam.

- Miért kellett ezt már előre megbánni?

- Ez egy kicsi falu volt, az akkori közlekedési viszonyok között eléggé el volt zárva a világtól. Félttem a magánytól, az unalomtól, hiszen alig pár embert ismertem. De minden másként alakult. Ott találkoztam a férjemmel, aki miután letöltötte a katonai idejét Aszódon, oda ment tanítani.

- Odavalósi volt?

- Nem. Nagyatádról származik, és ahogy a mienkébe, úgy az ő életükbe is belegázolt a háború. Nekem nem lett testvérem, mert apám még orosz

fogságban is lehúzott három és fél évet, mire haza keveredett én már szinte nagylány voltam ...A férjem édesapja pedig odaveszett a fronton, az anyósom szegény meg ott maradt egyedül a három gyerekkel. Annak, hogy ő tanulhasson, esélye se lett volna, ha nem lett volna három nagybátyja is pap, akik közül az egyik Pápan volt szerzetes. Ő karolta fel a családot, és vitte egymás után a két nagyfiút a pápai tanítóképzőbe, ő egyengette az útjukat. De hogy meglegyen minden tanévkezdésre a tanter, a ruha, a cipő, a nyarakat végig kellett dolgozni keményen, az első naptól az utolsóig.

Közben a világ megint fordult egyet, a szerzetesrendeket feloszlatták, a három bácsi élete háromféleképpen alakult. Aki a férjem mentora volt, az Esztergomba került a ferencesekhez a papneveldebe. Élete végéig ott szolgált, ott is van eltemetve a templomba. A másikukból kántor lett, amennyire a körülmények engedték, lelkében, életmódjában tartotta a fogadalmát. A harmadik megpróbált beilleszkedni a világi életbe, családot is alapított, de tragédiák árnyékolta életében soha nem tudta többé megtalálni a lelki békéjét.

- Hogyan folytatódott kettejük közös élete, ami ezek szerint Iharosberényben kezdődött?

- Összeházasodtunk, megszületett Buci, azaz Lacika, a kisfiunk, a férjem igazgatóhelyettes lett az iskolában, én pedig óvónőként inkább gyerekgondozó voltam, mint nevelő. Egy falu óvodáját akkoriban olyannak kell elképzelni, mint valami szezonális napközit. Az asszonyok a földekre

Ki ismer magára, gyerekek?

jártak dolgozni, amikor vége volt ősszel a betakarításnak, otthon voltak. Télen nem volt szükség az óvodára, nem is jöttek a gyerekek. Hanem amikor tavasszal megkezdődött a munka a mezőn, akkor meg már kora hajnalban lerakták a kicsiket az óvoda elé, azok meg szegénykék ott lesték, hogy kinyitják-e végre az ajtót. Az én feladatomban ilyen körülmények között így főleg az anyai gondoskodás pótlása volt. Megcsinálni azt, amire dologidőben az asszonyoknak végképp nem maradt energiájuk: mosdás, fésülés, körömvágás.

Hamarosan szednünk kellett a sátorfánkat, mert a férjemet Zákányba helyezték iskolaigazgatónak. Szerencsére nem sokáig kellett ott maradnunk, nem szívesen emlékszem vissza az ott töltött időre. Zákány a határsávba tartozott ugyanis, és mai fejjel felfoghatatlan mértékű zaklatásnak voltunk kitéve. Nemcsak mi, az egész falu. A kötelező éberség jegyében még éjszaka is jöttek ellenőrizni, a saját anyám is csak engedéllyel jöhetett el meglátogatni bennünket. A legegyszerűbb, a leghétköznapiabb helyzetek megoldása is elképzelhetetlen procedúrával járt.

Nem csoda, ha megkönnyebbültem, amikor elkerülhettünk Böhönyére, ahol szép új iskola épült - ami ma is áll -, és a férjemet nevezték ki oda igazgatónak.

- Milyenek voltak a böhöneyei évek?

- Azokban az időkben egy faluban értelmiségi vagy vezető szerepet betöltő emberektől elvárták a rendszeres társadalmi munkát, a részvételt az éppen aktuális politikai kampánymunkában. Ezek alól kibújni vagy pláne nemet mondani nem lehetett. A mi böhöneyei éveink a tsz-szervezések idejére estek, a családokat agitáló brigádok járták, ezek egyikébe osztották be az én férjemet is. Nem sokat láttam, állandóan úton volt. Közben várandós lettem a második kisfiammal, Csabikával, és közeledett a szülés. Féltünk, hogy pont akkor nem lesz itthon senki velem, amikor majd szükség lesz rá, ezért a férjem bevitt a kórházba, hogy biztonságban legyenek. Ott megvizsgálták, aztán szépen haza küldtek, mondván, odébb van az még. Már aznap éjszaka megkezdődtek a fájások, kétségbeesetten kiabáltam a szomszédokhoz Bözsi nénihez, jöjjön, segítsen, mert szülök! Volt nagy kapkodás, riadalom, szóltak az öreg doktor bácsinak, aki el is jött, de nem túlzottan örült nekem: elsokott ő már akkorra az ilyesmitől. De minden jó, ha jó a vége - szerencsére baj nélkül lezajlott minden.

- Innen már Marcali következett?

- Igen. Pados igazgató úr nyugdíjazásával a férjemet nevezték ki a helyére, mi pedig szokás szerint követtük őt. Ahol a Noszlopy iskolában most a könyvtár van - és ami közben még zeneiskola is volt egy darabig -, ott volt az igazgatói lakás, alatta a földszinten a hivatalsegédék otthona volt. Nébl Pista bácsi és a felesége, Mariska néni lakott ott a kislányukkal, Erzsikével. Erzsike felnőttként pedagógus lett, abból az iskolából ment nyugdíjba, igazgatóhelyettesként. A Nébl- házaspár legendás alakja nemzedékek emlékezetében őrződött meg, mi is nagyon jó viszonyban voltunk velük. A helyzetből adódóan a családuknak teljesen összefonódott az iskoláival, onnan nem lehetett haza menni.

Én a parki óvodába kerültem, ahol aztán 18 évet töltöttem el. Praktikus okokból mentem át a Mikszáth útra, ez jóval közelebb volt a lakásunkhoz, itt újabb tíz év következett. Óvodavezető is voltam egy ideig, de amikor az édesanyám megbetegedett és több odafigyelést igényelt, erről lemondtam. Nagyon családias légkörben dolgozhattunk: Mergancz Joli, Zsinics Zsuzsa, Dombóvári Marika, Ősz Irma - sokan vannak Marcaliban, akiknek tiszteletet parancsoló nevek ezek! Sok volt a gyerek akkor még, ebéd után lépni se lehetett a fekhelyektől! Illés Márta, Makai Attila, Paál Ildi, Palacsó Endre, ha mindenkit felsorolnák, megtöltené az egész újságot!

Az ennalót az iskola Dózsa György úti konyhájáról hozták: Ott fölpackolták a szolgálati járműre, azaz a triciklire, a hivatalsegéd pedig szépen elkerekedett vele az óvodába. Sokat köszönhattunk a honvédségnek is, ha olyan probléma adódott, amit ők meg tudtak oldani, azt meg is oldották. Mi meg cserébe mindig szállítottuk a műsorokat az ő rendezvényeikre.

- És az igazgató úrnak hogy vált be az új munkahely?

- Döcögösen. Nem volt az egyszerű helyzet. Egy összeszokott, tapasztalt pedagógusgárda várta, kialakult szokásokkal, módszerekkel, itt-ott szerzett jogokkal ... Ide állított be egy fiatal, „ messziről jött „ ember, és ő hozza ezután a döntéseket, a maga elképzelése szerint - ezt se könnyű tudomásul venni. Az aktuális széljárás is adott egy sajátságos keretet mindennek, amit muszáj volt tudomásul venni. De a férjem mélyen hitt is ebben , így a nehezebb helyzeteket is könnyebb volt elviselni.

Emma néni bizonyítványt oszt

Az iskolának akkor szinte semmi önállósága nem volt, minden apróságért meg kellett küzdeni. Ha kellett mondjuk egy üst a konyhára, azt külön ki kellett harcolni, de a gondnokok - előbb Tóth János, a Csaszai édesapja, később Merczné Erzsike - mindenben segítettek, minden iskolai érdek mellé odaálltak.

Nagyon fontosnak tartotta a pedagógusok lakásgondjainak megoldását, és tett is ezért, sokat. Az idősebbek biztos emlékeznek a régi zsidó iskolai vagy a Templom utcai óvoda melletti tanítói lakásokra, de vannak, amik ma is állnak, például a Vereckei utcában.

Szívügye volt a zenei tagozat működtetése, ehhez a feltételek megteremtése, ami sok energiáját lekötötte.

Amikor a kicsi falvakban, pusztákon megszüntették a felső tagozatokat, és körzetesítették az iskolákat, új probléma jelentkezett. Ezekre a nehezen megközelíthető településekről nem lehetett naponta bejárni a körzeti iskolákba. Gondoskodni kellett a gyerekek hétköznapi ellátásáról, szállításukról, étkeztetésükről, felügyeletükről. Meg kellett szervezni a kollégiumi ellátást, ami teljesen új feladat volt, de a nehezebbje csak ez után következett: Ezeknek a családjukból kiszakított, kényszerűségből idekerült kisgyerekeknek valahogyan pótolni kellett volna az otthon melegét, a megszokott napi szeretetet. Sokan, sokat megtettek ezért, a pedagógusokon túl a szakácsnőknőn át a takarítónőig. Érdekes lehetne megtudni, az akkori kis kollégisták vajon hogyan emlékeznek vissza arra az időre. Akkor olyan törvények voltak, hogy tanárt bárkiből lehetett „csinálni”, tanítani mindenféle képesítés nélkül is lehetett, ha valaki megígérte, hogy belátható időn belül elvégzi a főiskolát. Nagyon sokat talpalt különféle ösztöndíjakért, ilyen-olyan támogatásokért, hogy azért egy ilyen nagy múltú iskolában lehetőleg ne „amatőrök” tanítsanak.

Ha valaki a központilag előírt és biztosított dolgokon túl is szeretett volna valamit elérni, azt csak megfelelő kapcsolattal támaszkodva tudta megoldani, ezért sokat számított, hogy nagyon jó viszonyban volt a laktanyákkal, a termelőszövetkezettel. A katonák hathatós támogatásával

tudták évente megszervezni az iskolának Szigligeten a saját tíz napos diáktáborukat.

A szülők báija igazi nagyszabású közösségi rendezvény volt, olyan, mint egy igazi falusi lakodalom: A közösség apraja-nagyja, szülők, pedagógusok, diákok, mindenki kivette a részét az előkészületekből, aztán jöhetett a megérdemelt mulatság. Kentük a szendvicseket, süttöttük a süteményeket, amikhez az alapanyagokat a tejüzem, a tsz szállította, a hazai kamrából meg jött a málnaszörp, a savanyúság. A végén lehetett izgatottan számolni a bevételt, és megvitatni, mire legyen elköltsve.

Igaz, az iskola a maga lehetőségeivel igyekezett viszonzni is a sok szívessegét: Tartották számolatlanul az ismeretterjesztő előadásokat, de olyan is volt, hogy a tsz búzája hónapokig a tomatere padlóján volt szétterítve száradni, mert máshogy nem tudták megoldani.

- Mégis megszakadt ez az idillinek tűnő folyamat, mégpedig hirtelen.

- Valóban. Több oka volt ennek. Voltak a férjemnek érdekeket sértő intézkedései, ami miatt megromlott a viszonya a tantestület egy részével, de a felettes hatóságok némely képviselőjével is. Igazgatói pozíciójának megszűnése után tanárként még maradt pár évet az iskolában, de ez nem volt egy egészséges felállás sehogy se. Mivel jogi egyetem is végzett, még mindig fiatal volt, váltott, és jogászként dolgozott tovább, jogtanácsosként, később jegyzőként. Az oktatáshoz annyit kötötte, hogy pedagógus- jogsegélyszolgálatot is ellátott.

- A jogászkarriert súlyos betegség törte ketté

- Agyi érelzáródása lett, Pécssett küzdöttek a talpraállításáért , de ő maga is hihetetlen kitartással küzdött a gyógyulásáért. Magnóval és az én segítségével gyakorolva szavanként tanult meg újra beszélni, volt, hogy órákat küzdve egyetlen szóért. Mivel az nem fárasztotta, akkor fordult az íráshoz: helytörténeti tanulmányokat, még verseket is írt, egymás után nyerte a pályázatokat. Érem- és bélyeggyűjtéssel foglalkozott, mindig keresett magának valami tartalmas elfoglaltságot.

Még megünnepelehetjük a 60. házassági évfordulómat, de röviddel ezután teljesen váratlanul, hirtelen, néhány perc alatt meghalt.

Én lettem a haszonélvezője az ő céltudatos akaratának, amivel elérte, hogy itt telepedjenek le a gyerekek, és az is úgy alakult, hogy a família is „ideszivárgott”: először a testvéreék, aztán az édesanyja, az én szüleim, most már a nászasszonyom is itt él.

Az egyik menyem marcali lány, a másik ideköltözött a fiamhoz, - szóval a második generáció élete itt folytatódik.

De ez már a következő történet.

NYÁR MARCALIBAN

Ahogy beköszöntött a nyár, kicsit felszabadulhattunk. Megvalósulhattak az elmaradt rendezvények, programok. Igaz, eleinte az ezeken való részvétel védeltségi igazolványhoz volt kötve, ezért gyakorlati okokból a fürdőbe szervezték őket. Ilyen volt többek között a Fröccs és háziszörp fesztivál, amelynek keretében főzőverseny s koncertek voltak. Újra felléphettek művészeti egyesületeink is, így pl. a Baglas Néptánc Egyesület, a Marcali Bajtársi Dalárda, s tehették színesebbé a városrészi találkozokat, családi napokat (Boronka, Horvátkút, Gyótapuszta), kulturális rendezvényeket.

Később már a szabadtéri színpadon s a Művelődési Házban is bárki megtekinthette (igaz, regisztrációhoz kötve a létszámkorlátozások miatt) a színházi előadásokat, koncerteket. Zenei élményben is többször lehetett részünk a könyvtár előtti parkban. Újra megnyitottak a múzeum és a Kulturális Korzó kiállító terei. A gyerekek szabadidős tevékenységét segítette a Játszóterei tekergő sorozat. Újra lehetett táborokat rendezni. Ezen a nyáron 8 héten keresztül vehették igénybe a marcali lakhellyel rendelkező általános iskolások a város által szervezett napközis táborokat.

Az Önkormányzat által szervezett táborokba több mint 180 gyermek jelentkezett, melyek két helyszínen, a Bernáth Háznál és a Korzóban kerültek megszervezésre. A résztvevők háromszori étkezésben és az előző években megszokott gazdag, színes programokon, foglalkozásokon vehettek részt, melyeket a városban található intézményekben tudtak igénybe venni. Így volt pl. Könyvmoly, MarcLali, Marcatlon tábor.

Az általános iskolákban sem maradhettek el a már jól megszokott nyári táborok. A Mikszáth Iskolában a Csodaszarvas Iskolai Közösségi Progra-

mok, társasjáték táborok, kalóztábor, idegen nyelvi (német és angol) tábor, sakktaor, kézi- és kosárlabdátábor, valamint négy tematikus tábor várta a gyerekeket a nyár folyamán, kétszáz feletti táborozó létszámmal.

A Noszlopy iskolában a Csodaszarvas Közösségi Program keretében voltak júniusban táborok. Napközisből 4 csoport szerveződött 75 tanulóval és 8 pedagógussal. Itt a foglalkozások reggel 8 órától 16-ig zajlottak nagyrészt az iskolában, de volt lehetőség túrázásra, múzeum-, és fürdőlátogatásra. Külsős programok is voltak, melyek közül kiemelkedett Bereczki Zoltán előadása.

Bentlakásos táborok egy volt 23 tanulóval és két pedagógussal. Ők Balatonszemesen táboroztak hat napig. Ez tulajdonképpen egy kerékpáros tábor volt, ahol több mint 300 km-t kerekkeztek a gyerekek, de hajókiránduláson, gyalogtúrán is részt vettek.

Hétszínvirág: Erzsébet tábor keretein belül 23 fő táborozhatott. Két hét táborozást valósítottunk meg július első felében. Ezalatt az idő alatt kirándultak, túráztak, fürödtek a Balatonban, színvonalas műsorokon is részt vettek a tanulók. Az első turnusban az Üstökös Kompania, a másodikban a Panni és a kutusok gondoskodtak a vidámságról és a jókedvről.

AUGUSZTUS 20. MARCALIBAN

Fotó: Czeglédi Zsolt / MTI

Az államalapítás, a keresztény Magyarország születésének ünnepén a legnagyobb figyelem hagyományosan a fővárosi körmenetre, és az azt megelőzően, a Bazilika előtti téren tartott szentmisére irányul. Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek azt tartotta fontosnak kiemelni a szépszájú hallgatóság - köztük a közjogi méltóságok, az ország vezetői - előtt, hogy

„A mai szentmisében könyörgünk azokért, akik a járvány következtében hunytak el, vagy viselik a betegség súlyos hatásait. Imádkozunk a gyászolókéért, azokért, akiknek ez az időszak különös nehézséget és terhet jelentett. De könyörgünk azokért is, akik helytállással mindannyiunk túlélését segítették, az egészségügyi dolgozókéért, azokért, akik a mindennapi élet feltételeit biztosították. Azokért, akiknek hűségese helytállását alig vesszük észre, de akiken most leginkább múltott, hogy nem roppantunk össze a nehéz körülmények súlya alatt.”

Marcali idén is, mint minden évben, a Plébániatemplomban, szentmise keretében tartotta meg a hivatalos megemlékezést. Iván atya betegsége miatt - akinek ezúton kívánunk mielőbbi felépülést - Galambos Ferenc mesztengyői plébános szentelte meg az új kenyeret, amit aztán dr. Sütő László polgármester szegett meg, és kínálta vele a város jelenlévő polgárait.

Az ünnephez kapcsolódóan Szent István szerepéről és jelentőségéről tartott előadást városunkban Papp Lajos sebészprofesszor, a Marcali és Környéke Hagymányórzó Ipartestület szervezésében.

Beszédében nemcsak felidézte a honfoglalás és a kalandozások korát, hanem saját gondolatait is megosztotta a hallgatósággal.

Kifejtette nézeteit a történelemtudomány tévhiteiről, például arról, hogy a magyarok pogányok lettek volna, holott azok krisztushívők voltak. A professzor úr nemcsak a történelem iránt érdeklődik, hanem színészként is helytáll: ő játszotta Attila királyt az Álom hava című filmben.

Az Ipartestület udvarán is tartottak megemlékezést, ahol az ünnepi szónok Móring József Attila volt. Körzetünk országgyűlési képviselője beszédében kiemelte, hogy Szent István örökségét mennyire veszélyeztetik a migrációs folyamatok. Itt is volt kenyérszentelés, sőt, a Marcali Szépasszonyok és a Fiúk / MASZÉP / Hagymányórzó Egyesülete ez alkalomból a magyar koronát formázó kenyeret is sütött. Az egyesületet a Miniszterelnökség 15 millió forint támogatásban részesítette, amit a nemzetpolitikai stratégia-hoz kapcsolódó célok megvalósításának elősegítésére létrehozott Bethlen Gábor Alap ítél meg a helyi szépasszonyoknak.

KOSZTOLÁNYI DEZSŐ: MARCUS AURELIUS

Sárgán hever itt a középkori Róma,
de lángol az alkony,
mint véres oroslán
s te fönn lovagolsz még
a Capitolium ősi tetőjén,
Marcus Aurelius.

Bronzfejű cézár,
aranszakállú,
vak ragyogású szoborszemeiddel
örködve vigyázol
s én állok előtted.
Császári felség,
emberi nagyság,
roppant pogányság
örök igazza,
bamba tömegtől visszahúzódó,
trón magasában egyedül élő,
koldus imperátor.

Nem kancsal apostol,
nem zagyva keletnek elmebetegje,
fönséges írótlár,
együtt a szív és fő,
fájdalom és bölcs messzetekintés,
elhagyott e sanyarú földön,
az, aki él és az, aki fél és
látja a törvényt reszketve, de higgadt
léptel megy a sírhoz, az értelem égő
lámpája kezében,
megvetve, mi barbár,
mindazt, mi hazugság.

Semmi, ami barbár
nem kell soha nékem, semmi, ami bárgyú.
Nem kellenek nek se, kik titkon az éggel
rádióan beszélnek, a jósök, a boncok,
a ferde vajákos, ki cifra regéknek
gőzébe botorkál, csűrhe silányok,
kik csalva, csalatva egy jelre lehullnak
s úgy fintorog arcuk,
mint a bolondé.

Csak a bátor, a büszke, az kell nekem, ő kell,
őt szeretem, ki érzi a földet,
tapintja merészen a görcsös, a szörnyű
Medusa-valóság kő-iszonyatját
s szól: „ez van”, „ez nincsen”,
„ez itt az igazság”, „ez itt a hamisság”
s végül odadobja férgnek a testét.
Hős kell nekem, ő, ki
déli verőben nézi a rémet,
hull könnye a fényben
és koszorúja
izzó szomorúság.

Messze vagyok már, messze röptem,
messze az olcsó, híg dudaszótól,
dél és nyugat között csapong az én lelkem,
mindig szabadabban.
Álarcomat itten elvetem, aztán
újra felöltöm
s járok mosolygva,
tanulva a túrést,
a hosszú alázat gőgös erényét,
szenvetve a mocskot, rejtve riadtan
rongyokra szakított, császári palástom.

Hadd emelem föl,
hadd emelem hát tiszta, hitetlen,
kétkedve cikázó, emberi pára-
lelkem tefeléd most,
ki jöttem a pannón
halmok alól s élek a barna Dunának,
a szőke Tiszának partjai közt. Jaj,
hadd emelem föl mégegyszer a szívem
testvéri szivedhez,
Marcus Aurelius.

MEGSZÉPÜLT

Szeptember 4 -én a lezárt Rákóczi utcán és a Künzelsau téren rendezte meg a Marcali Művelődési Központ az „Érik a szőlő – Őszi Fesztivál” elnevezésű programot. Jó volt látni azt, hogy megtelt étellel a városközpont. Az emberek szinte pillanatok alatt birtokba vették az új padokat, pihenőhelyeket. A Mester Cukrászda és Étterem hatalmas teraszán szinte vadászni kellett az ülőhelyekre. Mindenki megtalálhatta a számára érdekes programot. A Bóbita óvodások bájos, nagy sikerű műsorát követte a Marcali Baglas Néptánc Együttes, a Keszthelyi Nagyváthy Néptánc Együttes és a Hidas Frigyes AML néptánc tanszak Lippentős csoportjának előadása. A számos kulturális, gasztronómiai bemutató előtt Dr. Sütő László polgármester átadta a felújított Rákóczi utcát a város lakóinak. Elmondta, hogy a városkép szempontjából az elmúlt évtizedek egyik legjelentősebb beruházása valósult meg. Reméljük, mindannyiunk büszkesége lesz. Ahhoz azonban, hogy ilyen is maradjon, az kell, hogy figyeljünk rá, óvjuk meg. Minden marcali ember büszke lehet, hiszen valamilyen módon köze van hozzá.

Kalocsai Zsuzsa és Dániel Gábor operett és nótá előadása közben nem csak az idősebbek közül perdültek többen táncra, de az egészen kicsik is. Akik egyébként önfeledten futkároztak a lezárt utcán lufijukat szorongatva. Szervezett foglalkozások is várták a gyerekeket, szüreti és ügyességi játékok, s a Marcali Múzeum szervezésében kipróbálhatták a régi marcali mesterségeket is.

A felnőttek közben Marcali és környéke borászainak kínálatát izlelhetették meg s mellé helyi sajtokat, süteményeket, mézet fogyaszthattak. Igazi közösségi hely lett a Rákóczi utca.

Idén is elkészült a város tortája a Siófoki SZC Marcali Hikman Béla Szaképző Iskola tanulóinak közreműködésével, Pécsi Józsefné vezetésével a Mézes Mackó Cukrászdában. Az édességet Dr. Sütő László vágta fel. Ezt követően ingyenes kóstolásra volt lehetőség. Az ígélet szerint kapható is lesz az üzletben ez a sütemény.

A fesztivál zárásaként a The Biebers élő nagykoncertje következett. A profi, lenyűgöző előadás garantálta a jó hangulatot. Legutolsó programként pedig a Hestia Tűzkáprázat Show varázsolt el bennünket.

Az este folyamán átadták a Szép Otthon díjakat is:
I. fokozatot nyert Bódisné Antal Katalin
II. fokozatot kapott Farkas Aladárné és Farkas Aladár
III. fokozatot érdemelt ki Bódisné Turcsik Nikolett
Különdíjas lett Horváthné Szencz Judit és Horváth József.
MOTTE különdíjat nyert Gergye Petra.

KÖRKÉP

Már csak kisebb munkálatok folynak a Rákóczi utcában. Kíváncsiak voltunk arra, hogy élték meg a nyár folyamán az építkezést az itt található üzletek tulajdonosai.

MINI VITÁL:

Nagyon szép lett az utca, örülünk neki, de vigyázni is kell majd rá. Csak kicsit esett vissza a forgalom az átalakítás alatt, főleg akkor, amikor nem lehetett itt autóval megállni. Akinek igazán fontos volt, az így is megtalált bennünket.

Bácsics Jánosné

ZELLIA BAG SHOP:

Elkészült, megszűnt a nagy por. Megérte, igazán szép lett. Nyárhoz képest megnőtt a forgal-

munk, reméljük, csak egyre jobb lesz.
Krénus Anett, Nagyné Fitos Mária

BARTIS GOLD:

Minimális fennakadások voltak, ami abból is adódott, hogy nem volt kint az üzlet felirata a homlokzaton, hisz az is felújításra került. De így most sokkal esztétikusabb. Aki akart, az elért bennünket, most már visszaállt a rend.

Bartis Hunor

PERFECTO:

Akkor lehetett érezni forgalomcsökkenést, amikor a mi oldalunkat csinálták. Inkább a járvány miatt esett vissza a személyes vásárlások száma. Rászoktak az emberek az internetes

rendelésekre. Ámbár most, hogy újra tarthatnak esküvőket, lakodalmakat, kezdenek visszatérni hozzánk is.

Szántai Imréné

ROSES:

Nem vettem észre, hogy változott volna az építkezés alatt az érdeklődés az üzlet iránt. Egyedül a ház felújításakor volt egy kis kellemetlenségem. Nagyon tetszik a végeredmény. Habár lehetett volna itt az utca elején még néhány parkolót kijelölni, mert ezt a pici szakaszt is gyakran gyorsulási versenyre használja néhány autós.

Ható Anita

NYÁR A FÜRDŐBEN

- Hogyan indult a szezon? Györkös Tamás igazgatót kérdeztük a tapasztalatokról.

- A Marcali Városi Fürdőnél a koronavírus- járvány miatt május elején tudtunk csak nyitni, addig látogatók nem használhatták a létesítményt. Az úszó szakosztályoknak megengedte az önkormányzat, hogy edzést tartsanak. Eleinte csak védettségi igazolvánnyal jöhettek a strandolni vágyók, ez meglehetősen megterhelte a látogatók létszámát. Június közepétől tett engedményt a kormány, főként a fürdő üzemeltetők nyomására, hiszen közben a balatoni strandok szabadon látogathatóak voltak. A július és augusztus már megközelítette a tavalyi forgalmat. Azt azért tudni kell, hogy kevesebb volt idén a külföldi vendégünk. A nyitófesztivál és az egyéb programok is csak védettségi kártyával voltak látogathatóak, ez meglehetősen lecsökkentette a nézők számát. Voltak úszótáborok, az önkormányzati táborosok is igénybe vették a fürdőt. S hagyományosan jöttek edzőtáborozni a vízilabdások is.

- Adódtak műszaki problémák?

- Tíz évnel öregebb a gépészet, akadtak fennakadások, de megoldottuk. A vendégek ebből semmit nem vettek észre.

- Hogyan alakult a dolgozói létszám?

- Senkit nem kellett elbocsátani a pandémia alatt. Olyan feladatokat, munkákat csináltak (pl. festés), amit máskor ki szoktunk adni.

Többször találkozhattunk a Vasas vízilabdázóival edzés közben. Egyik ilyen alkalommal készült rövid beszélgetés Földi Lászlóval.

Földi László a Vasas vízilabda-szakosztályának legendája, hiszen a klub 18 magyar bajnoki elsőségének több mint felében benne volt: ötször játékosként, ötször edzőként diadalmaszkodott a piros-kékekkel. Játékosként kétszeres BEK-győztes, jelenleg az utánpótlás munkáját vezeti, koordinálja.

Földi László:

-Csak dicsérni tudom ezt a létesítményt, maximálisan elégedettek vagyunk az itt nyújtottakkal. Hosszú évek óta állunk kedves és kellemes kapcsolatban egymással. Barátságos város Marcali, mindig elképesztő szeretettel várnak itt bennünket.

- Mindig is vízilabdázónak készült?

- Igen. Tízéves korom óta élek az uszodában. Kezdetben még úszóversenyekre is kellett járnunk. Érdekes és jó élmény volt ez a kettősség. Ma már nincs ilyen. Szolnoki születésű vagyok, érettségi után kerültem a Vasashoz Budapestre. Rengeteg szép és jó dolgot kaptam a klubtól. Elkerültek a sérülések szerencsére, eredményekben gazdagnak mondom a vízilabdázó pályafutásom. Azokról a sikerekről pedig, amelyeket edzőként értem el, szinte nem is álmodtam. Persze, sokat dolgoztam érte. Az edzőség is csapatmunka. Bizom benne, ezeknek a srácoknak is, akik most itt vannak, olyan pozitív élményekben lesz része, amilyenekben nekem volt. Hosszú és nehéz ez az út, komoly terhelést adunk a játékosoknak, de ismerni kell a határokat is. Arra is felkészítjük a fiatalokat, hogy a verseny-

sport egyszer majd véget ér, kevesen fognak majd edzőként vagy sportvezetőként dolgozni. Vissza kell majd tudni térniük a civil életbe. Azt szokták mondani, hogy olyan embereket szeretnénk nevelni, akik majd megállják a helyüket az élet minden területén. Céloom az, hogy a bajnokságban minél többen szerepeljenek közülük, s a legmagasabb szinten tudják képviselni a klubjukat s esetleg az országot nemzetközi versenyeken.

VÁROSI KITÜNTETÉSEK

Kis-Dörnyei László
Marcali Városért Díj

Bácsics János
Marcali Városért Díj

Dr. Máté András
Marcali Városért Alkotói Díj

Samuné Bogyó Hajnalka
Marcali Város Alkotói Díj

Kiss Kálmán
Marcali Város Alkotói Díj

Novomar Kereskedelmi Kft.
Év Vállalkozása Díj

Mihalics Zoltán
Év Sportolója Díj

Pálfi Péter
„Év Utánpótlás Sportolója” Díj

Marcali Noszlopy G. Ált. és Alapfokú Művészeti Iskola II. korcsoportos fiú mezeifutó csapata: Csehkis Zalán, Fülöp Zombor, Virág Ádám - Mikszáth Iskola, Takács Gergő, Tóth Csanád Őrs - Noszlopy Iskola-„Év Sportcsapata” Díj

125 ÉVE SZÜLETETT LENGYEL JÓZSEF

A Kossuth- és József Attila-díjas író, Lengyel József – aki elsőként adott hírt magyar nyelven a szovjet kényszermunkatáborokról – 1896. augusztus 4-én született Marcaliban. Apja, Lengyel Pál (1863-1913) gabona- és borkereskedő, édesanyja, Vitmann Janka (1872-1945) volt.

(A Marcali Napló 2018. 05. számában közöltünk írást a családról város-történelmi sorozatunkban.)

A Marcali Hát gyönyörű környezetében emlékeztek rá az irodalomszereplők. Itt volt leánya, Lengyel Tatjana is művész barátaival. Rácz Ferenc és Zsolnai Gábor előadásában hallhattuk Lengyel József Antikritón című drámáját, amely a hatalom, az igazságosság, a jogtalanság, az uralmon lévők jogtalan parancsainak szükséges megtagadását boncolja.

A darabban Szókratész folytat párbeszédet saját lelkiismeretével, Kritonnal. Az előadás után Tatjana idézte fel édesapja alakját, majd Huszár Mihály történész-muzeológus beszélt a Lengyel család marcali kötődéséről. Rövid beszélgetésre is sor kerülhetett Lengyel Tatjánával.

- Mivel foglalkozik éppen a hagyaték kapcsán?

- Mint egy kutató, én is úgy viszonyulok az életműhöz, hisz sajnós, mi

keveset éltünk együtt. Minden egyes papírlapot szeretnék még átnézni, hiszen sok dolog nem jelent még meg édesapámtól. Például a naplóját kiadták, de nem gondozták a kéziratot. Hiányzik a név és lábjegyzék, az összehasonlítás. Érdekes lenne kiválogatni a szülőföldre vonatkozó dolgokat is, ez kedvére lett volna édesapámnak. Én 1964-ben jártam először Magyarországon, előtte kezdtem el tanulni a nyelvet. Régóta ismerem Marcalit, járok a múzeumba kutatni, meglátogatom az emlékhelyeket, a család sírhelyeit.

- Hogyan emlékszik vissza Lengyel Józsefre mint apára?

-Nem volt könnyű a kapcsolatunk. Nagy embernek tartom őt, a szellemiségét. Bánt, hogy a halála előtt nem találkozhattunk, nem értesítettek időben az állapotáról. Mesélték később, hogy amikor rólam beszélt, mindig ragyogott a szeme. Úgy érzem, a mai este méltó az évfordulóhoz.

Az író Sárga pipacsok című művében található egy német nyelven írt vers. Lägerben írta, s ragaszkodott a német szöveghez. Leánya lefordította magyarra, s felolvasta az emlékestén a közönségnek. Nyomatásban először lapunkban jelenhet meg a költemény.

LENGYEL JÓZSEF VERSE A SÁRGA PIPACSKÓKBÓL

Szabad emberként
Szeretni tudnák téged, Észak.
Szabadként szerelmeseddé válnék.
De a nem szabad nem tud szerelmes lenni-
A rabot feszíti a gyűlölet.

.....
Azért ábrándozok én a hazám lankás dombjairól,
és az első fagy ujjérintésétől elpiruló szőlő-levelekről
.....

Itt csak a hó pirul el,
mikor kibújó új nap először hozzáér
és rögtön bújik vissza...
Hogy mi itt vagyunk-ez a világ szégyene...

HOGY IS VOLT? –HORVÁTH LÁSZLÓNÉ ÉS HORVÁTH KRISZTIÁN FÉNYKÉPÉSZEK

Sorozatunkban a városban évtizedek óta sikeresen működő családi vállalkozásokat szeretnénk bemutatni. Nem csak az üzleti tevékenységüket, hanem a mögöttük rejlő embereket is. Bizonyára sokan emlékszünk a város központjában lévő fényképészetre, hisz a digitális világ előtti időkben még ott hívtuk elő a fotóinkat, vagy ott készültek az igazolványképeink. Horváth Lászlóné (Szentés Magdolna) ott volt tanuló s nyugdíjba vonulásáig az üzletben dolgozott. Fia, Krisztián pedig követte őt a szakmában.

-Hogy kezdődött, mi motiválta abban, hogy fényképész legyen?

-Horváth Lászlóné: A családban senki nem foglalkozott fotózással, nem volt előttem minta. Az általános iskola végén két elképzelésem volt a továbbtanulást illetően. Kosmetikus vagy fényképész szerettem volna lenni. Budapesten a Práter utcába jártam szakmai képzésre 1970-től 1973-ig. Ez a legrégebbi ilyen jellegű oktatási intézmény. A gyakorlatot pedig a marcali üzletben végeztem. Ugyanott, ahol aztán ötven év múlva befejeztem. Soha nem volt másik munkahelyem. Kaposvári fodrász és fényképész KTSZ volt annak idején az üzlet neve, itt a Rákóczi utcában.

Kaposváron, Nagyatádon és Marcaliban volt kirendeltségük. Érdekes, hogy még cipész részlege is volt. Később Kaposvári Szolgáltatási Szövetkezetre módosult az elnevezés. Utána lett Kaposfotó.

-Kitől tanulta a legtöbbet fiatal fényképészként?

-Guzsvinecz Ferencné (Oti néni) volt az oktatóm. Szerettem őt, megértő, kedves volt, bízott bennem. Emlékszem, az elején ecsettel színezett fényképeket készítettünk.

-Régebben gyakran jártak fényképet készíttetni az emberek?

- Rengeteg igazolványképet csináltunk, mindenhová más méretűt kérték a hivatalok, intézmények. Nyár végén naponta akár száz gyerek is jött az utolsó rohamban. Az esküvői képek is műteremben készültek. Mi hívtuk elő az amatőr fekete-fehér tekerceket is. A nyolcvanas, kilencvenes években aztán már a színes képeknek volt nagy divatja. 1991-ben számoltuk fel a fekete-fehér labort. A klasszikus csipeszes, nagyítóval dolgoztunk. Később igazolványképeknél már a polaroid váltotta fel, ezek rögtön készen voltak. Marcaliban is sokan fotóztak hobbiból, karácsony táján rengeteg családi kép is készült otthon, olyankor zsáknyi filmet hoztak be naponta.

-Melyik munkafolyamat állt a legközelebb a szívéhez, melyiket szerette kevésbé?

-Mindent szerettem csinálni. Pedig a retusálás az nem volt akkoriban egyszerű művelet. Tűhegyes ceruzával egy matt üvegen keresztül, dolgoztunk a hátulról lámpával megvilágított negatívon. Én szerettem még az igazolványképeket is kicsit megszépíteni, nem csak a portrékat. Megerősítő volt a szemnek, hisz mindezt sötét helyiségben végeztük, s ki-be kellett jönnünk sötétebből a világosba a munka során. Vegyszerekkel érintkeztünk, gyakran lett foltos a kezünk tőlük. Akár allergia is kialakulhatott ezáltal. A munkával járó szagokat én kedveltem, míg másoknak kellemetlen lehetett.

-A magánélete hogyan alakult?

-Férjhez mentem 1974-ben, egy lakodalomban ismerkedtem meg a párommal. Két gyermekünk született, a lányom a kereskedelembe dolgozik, Krisztián pedig egy kis kitérő után követett a szakmában. A férjem is kitanulta a laborálást, a munkafolyamatokat, hiszen egy idő után alkalmazottból vállalkozók lettünk. Nagyon élvezte, s az emberek is szerették. Elkezdtünk fotós kellékeket is árusítani. A következő fordulat 1991. augusztus 1-én történt, amikor a Kaposfotó csatlakozott a Sooters üzlethálózatához. Közel száz üzlete volt már ekkor a vállalkozásnak.

Olcsó kínai dolgokat hozott be az országba a tulajdonos -ekkor egyeduralkodó volt az országban ezzel-, ezeket is árusítottuk. Eleinte nagy forgalmat bonyolítottunk le, nem volt még konkurenciánk. A 90-es évek végére aztán az eurós boltok átvették ezt a szerepet. 2001. április 1-én kiváltunk a Sooters hálózatból s Centrál fotóként dolgoztunk tovább a fiammal, mivel a férjem időközben elhunyt.

-Jutott idő valamilyen hobbiira?

-A mai napig szeretek kertészkedni. A 2000-es években kezdtem el dísznövényekkel foglalkozni, angolkertet kialakítani. Sok szép növényem van. Szívesen tettünk kirándulásokat is a családdal.

-Krisztiánt gondolom már gyerekkorában érdekelte a fotó?

-Horváth Krisztián: Érdekes volt a sötétkamra, gyerekként képeket is nagyítottam, de akkoriban nem gondoltam, hogy ezt a szakmát választom. Nyolcadik osztály után fémforgácsolónak, majd autóvillamosági szerelőnek tanultam. 1995-ben végeztem. A kereskedelembe kezdtem el dolgozni, először a Ford szalonban, majd az Opelnél voltam munkafelvő, raktáros, de voltam műszaki áruházban is eladó. Apukám halála után jöttem át a Sootersbe. Közben méhészkedtünk is, és ahogy sokan, mi is vándoroltunk velük nyáron. Aztán 1999-ben eladtuk őket. Fotózni először hobbiból kezdtem el autó és motorversenyeken, koncerteken készítettem felvételeket. Néhány képem újságban is megjelent. A szakmáról papírt felnőttoktatás során szereztem Székesfehérváron.

-Sokat változott a technika, az emberek szokásai...

-Ma már minden más, mint édesanyám korában. Pl. akkoriban elég sokan bejöttek az üzletbe készíttetni egy állóképet. A 90-es évek elejére ez már elkopott, megszűnt. A film kidolgozás szinte teljesen megszűnt, a digitalizáció mindent megváltoztatott. Mondhatni, minden eltűnt, csak a fényképész szolgáltatás maradt meg. Nem véletlen, hogy három éve kialakítottam a Napfény műtermet, ami fotózási helyszíneként szolgál és az üzletet bezártuk.

-Miért érdemes eljönni a műterembe és profi képeket csináltatni?

-Egészen más a végeredmény, mint az amatőr képeken. A stúdióban van dekoráció, világítástechnika, profi gép. Fontos a képkompozíció, a világítás. Mindez valamennyire megtanulható, de rá kell tudni érezni is. A fényképésznek kontaktust kell teremtenie az emberekkel miközben dolgozik. Nagyon lényeges, hogy a modell felszabadult legyen. Közben persze jó marketingesnek is kell lennem, el kell tudni adni magam, hiszen telített a szakma.

-Melyek a legkedveltebb képek mostanában? Mi a divat?

-Divat a jegyesek fotózása, de jönnek a kismamák is. Sok kisebb-nagyobb gyereket örökítek meg, de nem ritka az sem, hogy egész családok jönnek el. Igaz, a mostani helyzetben kevesebb van ezekből. Véleményem szerint most egy nehéz időszak következik. Szerencsére az iskolai tablók és az óvodai munkák megmaradtak, és ezekből sok van.

-Melyek a ma divatos helyszínek?

-Kedveltek a különleges helyszínek. Fényképeztem már esküvőt vitorlászon, tűzoltó létrán, vadász lesen, rendőrautóban, de szőlőben és pipacs-táblában is.

-Melyik részét szereti a legjobban a munkájának?

-Szinte mindegyiket. Jó jönni-menni, új embereket megismerni. Szeretek új dolgokat, dekorációkat kitalálni a műterembe. Átalakítok, festek, faragok, a meglévő dolgokat kombinálom. Hobbiasztalos is vagyok, ez sokat segít. Rengeteg „lomis” tárgyat gyűjtünk, kutatunk fel. Élvezzük, amikor összeállítunk egy új berendezést. Megvesszük, ha éppen most nem is kell, de később jól jöhet. Szereztem így bútorokat, régi katonai ládákat, lámpákat, babakocsit, virágtartókat. Anyukám a piacon különleges textilákat, mackókat, babákat keres. Jól mutatnak a képeken. Ő varrja a párnákat, a díszeket. Az utóbbi években divat lett a dekor falfestés, kicsit ebbe is beletanultam. Nálam van beépítve a Noszlopy iskola régi fa bejárati ajtaja is. Amikor két éve cserélték a nyílászárókat, elhozhattam őket, illetve a padlás különleges ablakait is. Hamarosan már a karácsonyi berendezés készül, szeretettel várok mindenkit október végétől.

BECSENGETTEK!

MARCALI NOSZLOPY GÁSPÁR ÁLTALÁNOS ÉS ALAPFOKÚ MŰVÉSZETI ISKOLA

Három első osztály indul 20 – 20 fővel. A tanév végén nyugdíjas lett két dolgozó, a nyár folyamán pedig két tanár (Pék Petra, Guzsvineczné Darázs Andrea) a Mikszáth iskolában folytatja tovább a pedagógiai munkáját. Két tanító érkezett a Noszlopyba, akik szeptember 1-től tanítanak nálunk: Horváth Gabriella és Mirkó Piroska. Ők az alsó tagozaton fognak dolgozni. Lényeges változás, hogy a Mikszáth iskola önálló intézményként működik tovább, illetve a Noszlopyban a művészeti munkát a Hidas Frigyes tagiskolánk szervezi és irányítja olyan módon, hogy a néptánc, a festészet és a színjáték órákat továbbra is a Noszlopy iskolában tartják.

MARCALI MIKSZÁTH KÁLMÁN ÁLTALÁNOS ISKOLA

Két első osztály indul 48 tanulóval. A következő tanévet másik iskolában kezdi meg Kiss Orsolya, de két csoport tanítását továbbra is vállalja. Idén öten kezdték meg nyugdíjas éveiket. Az alsó tagozaton Fülöpné Buda Györgyi és Nagy Gézáné, felső tagozaton Forgó Ferencné, valamint Klenovics Józsefné iskolatitkár.

A legnagyobb változást az iskola életében mégis Győrei István igazgató távozása hozta el magával.

Az iskola vezetését annak intézményvezető-helyettese, Jobbágné Szarka Tímea megbízott intézményvezetőként veszi át.

Öt új dolgozónk van: Péterné Senoha Viktória és Guzsvineczné Darázs Andrea tanítóként, Krulikné Medvéssy Eszter történelem-német szakos tanárnéként, Pék Petra testnevelőtanárnéként kezdi meg az új tanévet. Az iskolatitkári feladatokat Weinholfer-Bozsek Beáta veszi át, az ő helyére Tóthné Elek Mónika érkezett, pedagógiai asszisztensként. A 2021-2022-es tanév az intézmény életében is gyökeres változást hoz azzal, hogy Marcali két általános iskolája különválnak, a Noszlopy és a Mikszáth is önálló intézményként folytatja tovább életét. A neve is megváltozik, 2021. szeptember elsejétől Marcali Mikszáth Kálmán Általános Iskola lett.

MARCALI BERZSENYI DÁNIEL GIMNÁZIUM

A 2021/2022-es tanévben kettő kilencedikes osztály indul emelt szintű informatika és normál, valamint emelt szintű angol és német csoportokkal.

Az új tanulók létszáma 50 fő, ami a tavalyi évhez képest jelentős előrelépés. Nyugdíjba vonult Jandrics Róbert történelem, német nyelv szakos középiskolai tanár.

Az idei tanévben jelentős esemény, hogy fennállásának 70. évfordulóját programsorozattal ünnepli az iskola.

SIÓFOKI SZC HIKMAN BÉLA SZAKKÉPZŐ ISKOLA

A tanévben 5 új osztály indul az iskolában. Ezekből 3 szakképző iskolai, 1 érettségire felkészítő nappali tagozatos, és 1 orientációs évfolyam. Ez összesen 97 új tanulót jelent.

Távozott az oktatói testületből Gáspár László, aki pék-cukrász tantárgyat tanított. Új dolgozó Gabb Rita gyógypedagógus, valamint óraadóként segíti a munkát Balla András, Csutora Éva, Fekete Lajos és Simon Zsuzsa. Jelentős változás az iskola életében, hogy szeptember 1-től a neve Siófoki SZC Hikman Béla Szakképző Iskola.

DÉLI ASZC SZÉCHENYI ZSIGMOND MEZŐGAZDASÁGI TECHNIKUM, SZAKKÉPZŐ ISKOLA ÉS KOLLÉGIUM

A 2021/2022. tanévben 6 új osztály indult. 70 tanuló a 9. évfolyamon kezdte meg tanulmányait, 30 fővel indult egy technikus osztály (erdész-technikus és mezőgazdasági gépészmérnök szakmát választhatnak majd az ágazati alapvizsga után). 40 tanuló (2 osztály) a hároméves szakképzésben mezőgazdaság és erdészet ágazatban tanul. Indítottak egy Dobbantó programot is azoknak a fiataloknak, akik 16 éves korukig nem fejezték be az általános iskolát, ők 7-en vannak. A szakmunkás bizonyítványt szerzett tanulók számára nappali tagozaton indult egy 2 éves érettségire felkészítő képzés, ebben 15 tanuló vesz részt. Érettségi utáni szakképzésben, felnőttoktatás keretében 23 hallgató kezdte meg a tanulmányait az erdésztechnikus képzésben. Összesen 115 új tanuló van. Az oktatók közül ketten nem folytatják tovább oktatói tevékenységüket

120 ÉVES A MARCALI MENTÉS

A Marcali Mentők Közalapítvány jubileumi rendezvényét óriási érdeklődés övezte augusztus 14-én. A megnyitón Győrfi Pál, a mentők kommunikációs és PR vezetője emléklapokot adott át a Marcali Mentőállomás dolgozóinak. Az egész napos rendezvényen színes kulturális, gasztronómiai és gyermek programok voltak. A főzőversenyen az egész megyéből részt vettek a tűzoltóságok és a sürgősségi osztály dolgozói. A Marcali Kórház Sürgősségi csapata nyerte meg az első díjat vaddisznópörköltjével, amelyhez köretnek dödöllét tálaltak fel. Arra a kérdésre, hogy mi a titkuk, a jó közösséget, az összetartó erőt említették. Sokan voltak kíváncsiak a Marcali Tűzoltókkal közös mentési bemutatóra. Kitelepült a piacra a Mentőmúzeum, a rendőrség. Hatvanan vették igénybe az egészség-sátor szolgáltatásait és harmincnolcan adtak vért. A legtöbb érdeklődést talán a mentőhelikopter váltotta ki. Szívesen beszéltek a munkájukról a bemu-

az új tanévben: Kulcsár Zsuzsanna kollégiumi nevelő és Mesits Jánosné agrármérnök- mérnök tanár. Három új főállású oktató érkezett: Héder Kornélia gyógypedagógus, Gáspár László agrármérnök, Kovácsné Németh Bernadett kollégiumi nevelő.

Óraadóként Simonics Ervin Gyula erdőmérnök, illetve a SEFAG Zrt. két kerületvezető erdésze, Kósi Gábor és Zólyomi László Árpád vesznek részt az erdészeti szakirányú oktatásban.

MARCALI HÉTSZÍNVRÁG ÁLTALÁNOS ISKOLA, EGYSÉGES GYÓGY-PEDAGÓGIAI MÓDSZERTANI INTÉZMÉNY

Az új tanév köszöntése illetve az újonnan beiratkozó elsősek üdvözlése a 8. osztályosok feladata volt. Az elsősokeket hagyományaikhoz híven meglepték egy kisebb ajándécsomaggal.

Új dolgozók: Végh Dóra, Szabó Zsófia és Jáger Judit.

tatót tartó orvosok. Kiss Ádám hét éve dolgozik a légimentésben. Kiemelte, hogy hihetetlen vendégszeretettel fogadták őket Marcaliban.

„Gyerekek, felnőttek egyaránt beülnek a gépbe, kérdéseket tesznek fel. Nagyon jó dolog a munkánkban, hogy nagy bajban lévő embereken segíthetünk.”

Sajtos Erika: - Kilenc éve dolgozom a légimentésnél, előtte is a prehospitalis ellátásban végeztem a munkámat. Mindig is a sürgősségi terület érdekelt, s ennek csúcsa a légimentés. Nagy adrenalin mozgat meg bennünk ez a segítő szakma. Egyben óriási felelősség is. Én is sokáig gondolkodtam azon, alkalmas vagyok-e erre a munkára. Itt nem lehet hibázni. Ma itt a laikus ember is láthatja a mentés folyamatát, információkhoz juthatnak. Mindent ki lehet próbálni, kérdezni. Az ellátás közben nincs erre lehetőség.

ENERGETIKAI ELEMZÉS KÉSZÍTÉSE, LAKÓHÁZAK ENERGETIKAI KORSZERŰSÍTÉSE ELŐTT ENERGETIKAI TANÚSÍTVÁNYOK KÉSZÍTÉSE

Mika László Energetikai tanúsító, Építészes tervező szakmérnök • Marcali, Jókai u. 27. • E-mail: mika.laszlo60@t-online.hu

Telefon: **06 30 285-4982**

Az ideális felújításhoz a következőkre kell törekedni:

A lehető legnagyobb energia-megtakarítást érjük el. A következő 25-30 éves felújítási ciklusban a lehető legkisebb összköltsége legyen.
Költség optimalizált szintre történő felújítás.

Az épület fűtésének éves hőenergia igény számítása.

Az energetikai elemzés alapja. Az épület energia igénye alapján célszerű mérlegelni a korszerűsítés mértékét.

A korszerűsítés megtérülési idejének számítása. Épületgépészeti rendszer korszerűsítése.

A legoptimálisabb fűtési és melegvíz-ellátási rendszer kiválasztása az adott épületre.

Megújuló energiaforrások alkalmazása.

Napelem rendszer tervezése az épület energia igényéhez, napelemek száma, a rendszer teljesítménye és költsége. Mikor érdemes napelem rendszert telepíteni. A hatékonyság tovább fokozható, fűtésre optimalizált hőszivattyús klímaberendezéssel.

SAKEMBERT KERES MARCALIBAN? KERESSE FEL A MARCALI VÁLLALKOZÓI ADATBÁZIST!

Ha Ön marcali vállalkozó, és még nem szerepel az online felületen, várjuk jelentkezését!

Részletek: <https://vallalkozas.marcali.hu/>

VÁLLALKOZÓI ADATBÁZIS MARCALI

KEZDŐLAP IPAR MEZŐGAZDASÁG, ERDŐGAZDÁLKODÁS KERESKEDÉLEM SZÉPÉSZET

KEZDŐLAP | SZOLGÁLTATÁS SZŰRÉS

ÁLLATORVOS	ASZTALOSIPARI TERMÉKEK GYÁRTÁSA	AUTÓMENTŐ	AUTÓSISKOLA	BIZTOSÍTÁS, PÉNZÜGYI TANÁCSADÁS
ELEKTRONIKA, VILLANYSZERELÉS	ÉPÍTÉS, ÉPÜLETENERGETIKA	ÉPÜLET, UDVAR KARBANTARTÁS, FELÚJÍTÁS, SZERELES	ÉPÜLETGÉPÉSZET	FÉMMEGMUNKÁLÁS

TÖLTSE LE A MARCALI VÁROSI MOBILALKALMAZÁST!

Már letölthető Android rendszert futtató és iOS alapú iPhone telefonokra is.

LETÖLTHETŐ:

[HTTP://MARCALI.HELYSEGKALAUZ.HU](http://marcali.helysegkalauz.hu)

MARCALI NAPLÓ

ÖNKORMÁNYZATI MAGAZIN

Felelős kiadó:

Marcali Város Önkormányzata

Felelős szerkesztő:

Horváthné Csoszó Gyöngyi

Nyomdai kivitelezés:

Domonkos Nyomda, Marcali

Fotók: Marcali Portál

Pédányszám:

készült 5000 példányban.

Ingyenes kiadvány

Nyilvántartási szám: 831268

ISSN szám: 2416-0539